

ਟਹਿਲੂਆ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ

ਮਸੀਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ‘‘ਟਹਿਲੂਆ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ’’ ਕਰਨ ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਮੱਤੀ 20:25-28 ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸੀ:

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੌਸ ਜਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਟਹਿਲੂਆ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਦਾਰ ਬਣਿਆ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਮਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਥਾਂ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਆਇਆ।

ਆਓ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘‘ਟਹਿਲੂਆ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ’’ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ।

‘‘ਟਹਿਲੂਆ’’ ਅਤੇ ‘‘ਸਰਦਾਰ’’ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਲਗਦੇ ਹਨ। *ਭਲਾ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਲਈ ਟਹਿਲੂਆ ਬਣਨਾ ਜਾਂ ਸੇਵਕ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ? ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ ਲਿਖੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:*

ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜੰਮੀ ਬੱਚੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਉਸ ਬੱਚੀ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੀਆਂ ਬੀਵੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀਆਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਰਜੀਹਾਂ ਨਵੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਬੱਚੀ ਰੋਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ-ਪਿਓ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਨੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੇਟੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਮੰਗ ਵੀ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਚੌਧਰੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਘਰ ਵਿਚ ਹੀ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਮਸੀਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਚੌਧਰੀ ਉਹ ਬੱਚੀ ਹੀ ਹੈ। ਮਾਂ-ਪਿਓ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਓਸੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਕੂਲ ਜਾਣ, ਪਿਆਨੋ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਜਾਣ, ਖੇਡਣ, ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਜਾਣ, ਵੀਬੀਐਸ (ਵੀਡੀਓ ਬਾਈਬਲ ਸਕੂਲ) ਵਿਚ ਜਾਣ, ਬਾਈਬਲ ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਸਭ ਵਿਚ

ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਾਲਜ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਾਪੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਅਗਵਾਈ ਉਹ ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਪਤੀ ਘਰ ਦਾ ‘ਚੌਧਰੀ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:22-24)। ਚੰਗੇ ਮਸੀਹੀ ਪਤੀ ਵਿਚ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਗੁਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫ਼ਾਇਦੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਹੀ ਫ਼ਿਕਰ ਹੈ? ਉਹੀ ਵਚਨ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮ ਨਾਲ ਭਾਵ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:25, 28, 33)। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਓਨੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਲਿਆਈ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦੇ। ਮਸੀਹੀ ਪਤੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਕੀ ਅਸਰ ਪਏਗਾ, ਕੋਈ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ!

ਚੰਗੇ ਵਪਾਰੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾ ਲਏ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਹਤਰੀ ਲਈ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,’’ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੜੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਜੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਲਟੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸੇਵਕ ਬਣ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਕੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘‘ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ’’ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੀ ਸੀ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਹ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਉੱਠਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੋਰਨਾਂ ਹੋਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੱਤੀ 18:1-4

ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਮੱਤੀ 18:1-4 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਤੁਲਨਾ ਮਰਕੁਸ 9:33-37; ਲੂਕਾ 9:46-48)। ‘‘ਚੇਲੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੈ?’’ (ਆਇਤ 1)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਦਾ

ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਛੋਟਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਵਾਂਗ ਨਾ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਦੀ ਨਾ ਵੜੋਗੇ’’ (ਆਇਤਾਂ 2, 3)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਲਕ ਵਾਂਗ ਛੋਟਾ ਜਾਣੇ ਸੋਈ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ।’’ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬਣਨ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਝਿੜਕਿਆ ਨਹੀਂ। ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਚਮੁਚ ਮਹਾਨ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਬਣਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਹਲੀਮੀ ਦੱਸਿਆ। ਜੇ ਉਹ ਸਚਮੁਚ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਲੀਮ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਹਲੀਮੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ)। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:3-8 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਹਲੀਮੀ ਲਈ ਟਹਿਲੂਏ ਜਾਂ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਹੱਕ ਤਿਆਗ ਕੇ ਗ਼ੁਲਾਮ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮੱਤੀ 20:20-28

ਦੂਜਾ ਮੌਕਾ ਮੱਤੀ 20:20-28 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਤੁਲਨਾ ਮਰਕੁਸ 10:35-45)। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮਾਤਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਖਾਸ ਥਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 20, 21)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹੱਕ ਦੇਣਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 22, 23)। ਬਾਕੀ ਚੇਲੇ ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਤੇ ਖਿੜ ਗਏ (ਆਇਤ 24)। ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬੋਲ ਸ਼ਬਦ ਆਏ: ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ...’’ (ਆਇਤਾਂ 25-28)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਭ ਰਸੂਲਾਂ ਲਈ ਕਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਬਾਕੀ ਦਸ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੀ ਫ਼ਿਕਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਣਾ ਸੀ? ਜੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਭਲਿਆਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋਈਏ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਈਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪਵੇਗਾ? ਗੁੱਸਾ ਕਰਕੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੌਧਰ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਹਨ।

ਮੱਤੀ 20:25-28 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀ ਸਮਝਾਇਆ?

(1) ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਦੁਨਿਆ ਵਿਚ ਲੋਕ ਅਹੁਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਰੁਤਬਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਟਿੱਲ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਉੱਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਹਕੂਮਤ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ!’’ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿੱਕਤਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(2) ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ, ਵੱਡੇ ਬਣਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਬਣਨ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਨੂੰ

ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਨਾਂਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਵੇਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਓ!

(3) ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ “ਆਪਣੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਥਾਂ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਆਇਆ” ਸੀ (ਮੱਤੀ 20:28; ਮਰਕੁਸ 10:45)। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਬਦ ਇਹ ਦੱਸ ਦੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼” ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਲਕਿ “ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ... ਖੁਸ਼ ਕਰੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰਿਝਾਇਆ” (ਰੋਮੀਆਂ 15:1-3), ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ, “ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਨੀ ਸੀ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਿਰਧਨ ਬਣਿਆ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਨਿਰਧਨਤਾਈ ਤੋਂ ਧਨੀ ਹੋ ਜਾਓ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:9) ਅਤੇ “ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:25)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਖ਼ਰਚ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਐਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਾਨ ਵੀ ਦੇ ਸਕੇ।

ਯੂਹੰਨਾ 13:1-17; ਲੂਕਾ 22:24-30

ਤੀਜਾ ਮੌਕਾ ਉਹ ਰਾਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਫੜਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲੱਕ ਦੁਆਲੇ ਪਟਕਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਤੇ ਸਨ (ਯੂਹੰਨਾ 13:1-17)। ਕਿਉਂ? ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਲੂਕਾ 22:24-27 ਵਿਚ ਸੰਦਰਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਤਕਰਾਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਵੱਡਾ ਕਰਕੇ ਮੰਨੀਦਾ ਹੈ?

ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਖਤਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸੋ ਗਰੀਬਨਵਾਜ਼ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਉਹ ਛੋਟੇ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਟਹਿਲੂਏ ਵਰਗਾ ਬਣੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਖਾਣ ਨੂੰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਯਾ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਟਹਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਭਲਾ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਖਾਣ ਨੂੰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਟਹਿਲੂਏ ਵਰਗਾ ਹਾਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਂਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਟਹਿਲੂਏ ਵਰਗਾ’’ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਫੜਵਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਰਾਤ ਵੀ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਚੇਲੇ ਹੁਣ ਓਸੇ ਸਵਾਲ ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ! ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ‘ਚ ਨਹੀਂ’ ਆਈ ਸੀ! ਲੂਕਾ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਉਵੇਂ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਦੇ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ। ‘‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਨੌਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਧੰਨ ਹੋ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋ ਭੀ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 13:15-17)।

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਚ ‘‘ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ’’ ਬਣਨ ਦੀ ਫਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੀਨ ਸੇਵਕ ਵਾਲੇ ਨੀਚ ਤੋਂ ਨੀਚ ਕੰਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਹੋਵੇ, ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਜਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੇਵਕ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕੀ ਅੱਜ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਤੋਂ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?

‘‘ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ’’ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

ਇਸ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ‘‘ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ’’ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ¹

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਹਿਲੂਆ ਮੰਨਣਾ

ਟਹਿਲੂਆ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਆਗੂ ‘‘ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ’’ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਟਹਿਲੂਏ ਜਾਂ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਣ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਐਲਡਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ; ਉਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਟਹਿਲੂਏ ਲੀਡਰ ਹਨ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਉਣ, ਸਨਮਾਨ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਸ ਨਾ ਰੱਖਣ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਹ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸਿੱਖ ਲੈਣ। (ਵੇਖੋ ਅਫਸੀਆਂ 4: 11, 12)। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਮੌਕੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਨਾ ਕਿ ਰੌਬ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਣ ਲਈ। ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਰੁਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਰਗ ਵਚ ਜਾਣ ਲਈ ਰੁਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ ‘ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।’ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ’ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?’ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘੁਲ ਮਿਲ ਜਾਣਾ

ਦੂਜਾ, ਸਚਮੁਚ ਟਹਿਲੂਏ ਆਗੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ‘ਮੈਂ/ਉਹ’ ਭਾਵ ‘ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਹਾਂ; ਉਹ ਮਾੜੇ ਹਨ; ਮੈਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ’ ਵਾਲੇ ਵਰਤਾਉ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਇੱਜ਼ਤ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ‘ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ’ ਸਗੋਂ ਇਹ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ‘ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ।’ ਅਜ਼ਰਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਵਧੀਆ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਕਨਾਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੋੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜ਼ਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

ਜਦ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬਸਤਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚਾਦਰ ਪਾੜ ਛੱਡੀ ਅਤੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਵਾਲ ਪੁੱਟ ਸੁੱਟੇ ਅਤੇ ਨਿਮੁਝਾਣਾ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ...

ਸੰਝ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਰੋਜ਼ੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਸਤਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚਾਦਰ ਪਾੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਉੱਤੇ ਝੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅੱਡੇ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ‘ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ, ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਮੈਂ ਲੰਜਿਆਵਾਨ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਵੀ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੀਕ ਪੁੱਜ ਗਈਆਂ ਹਨ, ...’ (ਅਜ਼ਰਾ 9:3-7)।

ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਰਾ ਨੇ ਆਪ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿਚ ਬਰਾਦਰਾਨਾ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮੰਨੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉਹ ਸੇਵਕ ਆਗੂ ਬਣਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ

ਤਿੰਨ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇਣ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਵਾਂਗ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ (ਰੋਮੀਆਂ 15: 1-3)। “ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਤਕੜੇ ਹਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਈ ਬਲਹੀਣਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰਬਲਤਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰੀਏ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਰਿਝਾਈਏ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਰਿਝਾਏ ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ। ...”

ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਜਦ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਬਾਅਦ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਡੀ ਕੌਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ “ਹਾਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ... ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰੀਂ ਅਰ ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੀ ਤੈਂ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਮਿਟਾ ਸੁੱਟੀਂ” (ਕੁਚ 32:31, 32)। ਮੂਸਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈਣਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਸ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟਾ ਸੁੱਟਾਂਗਾ” (ਕੁਚ 32:33)। ਪਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਅਹਿਮ ਸੀ (ਤੁਲਨਾ ਰੋਮੀਆਂ 9:2, 3)।

ਟਹਿਲੂਏ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਜਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ, ਕੰਮ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਜੇ ਐਲਡਰ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ 9 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਮੁਤਾਬਿਕ 9 ਵਜੇ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਾਂ ਪਸੰਦ ਨਾ ਆਵੇ।

ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਨਾ

ਅਸਲ ਵਿਚ, ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਲਡਰ ਮੁਕਰੱਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਵਡਿਆਈ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਟਹਿਲੂਏ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਭਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3: 1; KJV)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਲਡਰ “ਵੱਡੀ ਅਹਿਮੀਅਤ,” “ ਵੱਡੀ ਇੱਜ਼ਤ,” ਜਾਂ “ਟੌਰ” ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਐਲਡਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਆਦਮੀ ਜੇ ਟੌਰ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹਦੀ ਕੋਈ ਤਮੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖੇਗਾ ਕਿ ਐਲਡਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਇੱਜ਼ਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਕੰਮ (ਸੇਵਾ) ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ “ਇੱਜ਼ਤ” ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ

ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੰਮ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭਾਵਾਂ, ਦੇਰ ਰਾਤ ਤਕ ਕੰਮ, ਸਰੀਰਿਕ ਕੰਮ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਮਿਲਣ, ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਵਾਗਤ ਨਾ ਹੋਣ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬੇਵਿਅਸਵਾਸੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿਚ ਪਾਵੇਗਾ ਕਿ ਲੋਕ ਬਦਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। *ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਲਈ ਸੇਵਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ!*

ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ

ਪੰਜ, ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਲੀਮੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘੁਮੰਡੀ, ਆਕੜੂ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋਵੇ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਇ ਪੌਲਸ ਰਸੂਲ ਤੋਂ ਸਬਕ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪੌਲਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਮਹਾਨ ਆਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਸੀ? ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੜੇ ਨਰਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਟਹਿਲੂਏ ਆਗੂ ਦੇ ਇਕ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ 1 ਥੋਲੂਨੀਕੀਆਂ 2:5-12 ਵੇਖੋ:

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਮਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਦੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋਭ ਦਾ ਪੜਦਾ ਬਣਾਇਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਖੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਵਡਿਆਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਾਂ, ਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋਂ, ਨਾ ਹੋਰਨਾਂ ਪਾਸੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਭਾਰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਾਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਅਸੀਲ ਸਾਂ ਜਿਹੀ ਮਾਤਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਹਵੰਦ ਹੋ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਭੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਗਏ ਸਾਓ। ਹੇ ਭਰਾਵੋ, ਸਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਪੋਹਰਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤੇ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਭਈ ਅਸਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਭਾਰੂ ਨਾ ਹੋਈਏ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕੰਮ ਧੰਦਾ ਕਰ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਖੀ ਹੋ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੀ ਜੋ ਕਿਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਿਰਦੂਸ਼ਨਾ ਸਹਿਤ ਤੁਸਾਂ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਵਰਤਾਰਾ ਸੀ। ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਈ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਇਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਤੇਜ ਵਿਚ ਸੱਦਾ ਹੈ।

“ਜਿਵੇਂ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਦੀ ਹੈ” ਉਵੇਂ ਹੀ ਟਹਿਲੂਏ ਆਗੂ ਵੀ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਅਜੀਜ਼ ਹਨ। ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਉਹ ਦਿੱਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਕ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਵਰਤਾਉ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ “ਇਕ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੇ ਟਹਿਲੂਏ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਯੋਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਨਮੂਨਾ ਦੇ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ

ਛੇ, ਟਹਿਲੂਏ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਸਗੋਂ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। (ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 5:3)। ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਐਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਭਵਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਗੰਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਐਨਾ “ਰੂਹਾਨੀ” ਹੈ ਕਿ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਭਾਂਡੇ ਨਹੀਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ, ਜਾਂ “ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੋਕਾਂ” ਨਾਲ ਐਨਾ ਵਿਅਸਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜਵੰਦ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਕਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਟਹਿਲੂਆ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ! ਸਿਪਾਹੀ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ ਜੋ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਓ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਉਹ ਮਸ਼ੀਨ ਲੈ ਆਵੇ! ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।” ਉਹ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੰਨਣਗੇ ਜੋ ਆਖਣ, “ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ! ਅਸੀਂ ਉਹ ਗਨ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ!” ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਇੱਥੇ ਢੁਕਦੀ ਹੈ: “ਜੇ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ; ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ।”

ਸਾਰ

ਹੁਣ ਤਕ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਟਹਿਲੂਏ ਆਗੂ ...

... ਸੇਵਾ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
 ... ਉੱਚੇ ਥਾਂ, ਸਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਹੀਂ; ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੌਕੇ ਭਾਲਦੇ ਹਨ।
 ... ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
 ... ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ।
 ... ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਪਣੀ ਫਿਕਰ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।
 ... ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
 ... ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਮਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
 ... ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਇਕ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਵਕਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।
 ... ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।
 ... ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਆਪ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਨਮੂਨਾ ਦੇ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਜੋ ਕੰਮ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।
 ਕੀ ਟਹਿਲੂਏ ਬਣ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਕਾਰੀ ਹੈ? 1991 ਵਿਚ ਕੈਨ ਅਡੋਲਮੈਨ ਨੇ ਫੌਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੇਵਕ ਫੌਜੀ ਦਲਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਲੇਖ ਵਿਚ, ਜਾਇੰਟ ਚੀਫ ਆਫ ਸਟਾਫ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕੋਲਿਨ ਪਾਵੇਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

ਖਾੜੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫੌਜਾਂ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਜਨਰਲ ਪਾਵੇਲ ਨੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਚੰਗਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਗੁੱਝੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ: "ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕਾਬਲ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿਓ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ ਦਿਓ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ (ਟੀਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ) ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਸਕੋ; ਜੇ ਹਰ ਟੀਮ ਨੂੰ NCO (ਨਾਨ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਆਫਿਸਰ) ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਣ; ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"²

ਜਨਰਲ ਪਾਵੇਲ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਣ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮਸੀਹੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਬੜੀ ਢੁਕਦੀ ਹੈ: ਜੇ ਉਹ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੰਨਣ ਕਿ ਉਹ ਕਾਬਲ ਲੋਕਾਂ

ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇ ਉਹ ਹਰ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ, ਸੇਵਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਥਿਆਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ, ਜੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਕਾਰਣ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੰਡਲੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖ਼ਾਤਿਰ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਕਹਿਣ, ਕਰੇਗੀ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਜੇ ਕੁਝ 'ਐਲਡਰ ਅਗਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ' ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟਹਿਲੂਆ ਆਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ²'ਵਲੰਟੀਅਰ ਫੋਰਸਿਸ ਸਟ੍ਰੋਬਨ ਯੂ. ਐਸ.,' ਦਿ ਟੈਨੇਸੀਅਨ, ਫ਼ਰਵਰੀ 5, 1991, 7 ਏ।